

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลและศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และการรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลที่มีความสัมพันธ์และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลและความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลและความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลและความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลและการสร้างสมการทำนายความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

GPA	คะแนนเฉลี่ยสะสม
MOT	แรงจูงใจในการศึกษา
MOT1	เหตุจูงใจในการศึกษา
MOT2	ความคาดหวังในการศึกษา
ATT	ทัศนคติต่อวิชาชีพ
ATT1	ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านค่านิยมของสังคม
ATT2	ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านลักษณะวิชาชีพ
ATT3	ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านการปฏิบัติงาน
ATT4	ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ
REL	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา

REL1	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการร่วมรู้สึก
REL2	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการยอมรับ
REL3	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร
REL4	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการมีชื่อเสียง
REL5	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการเป็นแบบอย่าง
REL6	สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้โดยตรง
HOL	การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาล
COMMT	ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

สัญลักษณ์ทางสถิติ

X	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
F	หมายถึง	ค่าสถิติส่วนรวม F (Over all F - test)
B	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
P	หมายถึง	ระดับของความมีนัยสำคัญ
S.E. _b	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
Y	หมายถึง	คะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนดิบ
Z	หมายถึง	คะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

การแปลผล ความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ประคอง
กรรมสูตร, 2535)

ค่า	ความสัมพันธ์
+/- .70 - .90	สูง
+/- .30 - .69	ปานกลาง
+/- .00 - .29	สูง

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไป

ปัจจัยด้านบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	-	-
หญิง	360	100
รวม	360	100
คะแนน		
ต่ำกว่า 2.0	1	.3
2.00-2.43	47	14.6
2.50-2.99	175	54.5
3.00-3.50	92	28.7
สูงกว่า 3.5	6	1.9
รวม	321	100

จากตารางที่ 3 ตัวอย่างประชากรเป็นเพศหญิงทั้งหมดร้อยละ 100 ส่วนใหญ่ประชากร
มีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 2.50-2.99 คิดเป็นร้อยละ 54.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการศึกษา ทักษะคิดต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลและความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนแรงจูงใจในการศึกษา ทักษะคิดต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาและการรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลจำแนกเป็นรายด้าน

	พิสัยคะแนนจริง	X	SD	ระดับ
แรงจูงใจในการศึกษา				
เหตุจูงใจในการศึกษา	13-39	30.09	4.3	สูง
ความคาดหวังในการศึกษา	12-40	27.55	5.21	ปานกลาง
ทักษะคิดต่อวิชาชีพ				
ด้านค่านิยมของสังคม	33-64	49.0	5.77	สูง
ด้านลักษณะวิชาชีพ	21-45	34.95	3.77	สูง
ด้านการปฏิบัติงาน	24-55	39.63	5.67	ปานกลาง
ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ	22-50	34.74	4.02	ปานกลาง
สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา				
ด้านการร่วมรู้สึก	8-30	19.7	3.98	ปานกลาง
ด้านการยอมรับ	8-30	19.89	3.62	ปานกลาง
ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร	6-30	20.75	4.37	ปานกลาง
ด้านการมีความซื่อสัตย์	8-30	21.99	3.80	ปานกลาง
ด้านการเป็นแบบอย่าง	19-40	31.43	4.09	สูง
ด้านการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้	5-15	11.69	1.66	สูง
การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาล	45-80	68.02	7.45	สูง

จากตารางที่ 4 บ่งชี้ว่าส่วนบุคคลได้แก่ เหตุจูงใจในการศึกษา ทักษะคิดต่อวิชาชีพด้านค่านิยมของสังคมและด้านลักษณะวิชาชีพมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนความคาดหวังในการ

ศึกษา ทศนคติต่อวิชาชีพด้านการปฏิบัติงานและด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษาด้านการเป็นแบบอย่างและด้านการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการร่วมรู้สึก ด้านการยอมรับ ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร และด้านการมีความซื่อสัตย์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาล มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติ การพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล (n = 360) จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาล	พิสัยคะแนนจริง	X	SD	ระดับ
ความรับผิดชอบ	36-60	46.24	4.91	สูง
ความเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	16-31	24.17	2.79	สูง
ความห่วงใย	31-60	45.66	5.49	สูง
ความทุ่มเท	31-59	47.22	5.27	สูง
ความไว้วางใจ	10-30	20.80	2.44	สูง
รวม	140-232	184.09	17.66	สูง

จากตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อจำแนกเป็นด้านต่าง ๆ พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลด้านความเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ส่วนด้านความไว้วางใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติ การพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลด้านความรับผิดชอบต่อ (n = 360) จำแนกเป็นราย ข้อ

ความรับผิดชอบต่อ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วย	4.26	.71	สูง
ยึดหลักการควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อโรค	4.13	.56	สูง
เมื่อผิดพลาดในการปฏิบัติงานรีบแจ้งแก่หัวหน้าเวร	4.06	.73	สูง
ดูแลความปลอดภัยของผู้ป่วยจากอุบัติเหตุต่าง ๆ	4.04	.66	สูง
นำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม	3.91	.67	สูง
จัดเก็บอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในเวรให้เรียบร้อย	3.91	.66	สูง
ประเมินอาการหลังให้การพยาบาลเป็นระยะๆ	3.77	.69	สูง
ประเมินและแปลสัญญาณชีพได้อย่างแม่นยำ	3.76	.67	สูง
ค้นหาข้อมูลของผู้ป่วยอย่างครบถ้วนและถูกต้อง	3.72	.67	สูง
เตรียมและตรวจสอบ เครื่องมือ และอุปกรณ์พิเศษ	3.68	.72	สูง
ช่วยเหลือผู้ป่วยอย่างทันท่วงทีเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน	3.59	.73	ปานกลาง
ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ได้อย่างถูกต้อง	3.42	.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ด้านความรับผิดชอบต่อมีค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง โดยความรับผิดชอบต่อเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ป่วย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.26 รองลงมาคือ การยึดหลักการ ควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อโรค มีคะแนนเฉลี่ย 4.13 และเมื่อผิดพลาดในการปฏิบัติงานรีบแจ้ง แก่หัวหน้าเวร มีคะแนนเฉลี่ย 4.06 ส่วนกิจกรรมที่มีคะแนนน้อยที่สุดได้แก่ การช่วยเหลือผู้ป่วย อย่างทันท่วงทีเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินและการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.59 และ 3.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติ
การพยาบาลของนักศึกษา ด้านความเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น (n = 360) จำแนกเป็น
รายชื่อ

ความเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและปลอบโยนผู้ป่วย	4.17	.66	สูง
ปิดม่านให้มิดชิดขณะเช็ดตัวผู้ป่วยทุกครั้ง	4.15	.66	สูง
พูด บอกเหตุผลของการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง	4.09	.70	สูง
รายงานปัญหาและการแก้ไขต่อหัวหน้าเวร	3.98	.70	สูง
ยอมรับเมื่อผู้ป่วยปฏิเสธกิจกรรมพยาบาล	3.89	.75	สูง
อธิบายถึงวิธีการและผลดีให้การพยาบาลทุกครั้ง	3.87	.70	สูง

จากตารางที่ 7 ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
ด้านความเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นรายชื่อ มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงทุกข้อ โดยกิจกรรมเกี่ยวกับการ
การให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและปลอบโยนผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.17 รองลงมาคือ
กิจกรรมเกี่ยวกับการปิดม่านให้มิดชิดขณะเช็ดตัวผู้ป่วยทุกครั้ง และกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดและ
บอกเหตุผลของการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 4.15 และ 4.09 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมเกี่ยว
กับการอธิบายถึงวิธีการและผลดีก่อนให้การพยาบาลทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.87

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาด้านความห่วงใย (n = 360) จำแนกเป็นรายชื่อ

ความห่วงใย	$\bar{X}$	SD	ระดับ
จัดให้ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตอยู่ใกล้เคาน์เตอร์	4.38	.69	สูง
พูดคุยกับผู้รับบริการอย่างสุภาพ อ่อนโยน	4.25	.64	สูง
ให้การสัมผัสที่นุ่มนวลขณะปฏิบัติการพยาบาล	4.00	.71	สูง
ส่งเวรได้เน้นการพยาบาลที่จะส่งผลต่อผู้ป่วย	3.96	.71	สูง
ซักถามถึงอาการ ความต้องการของผู้ป่วย	3.95	.68	สูง
อธิบายผู้ป่วยและญาติถึงโรคและการรักษา	3.81	.73	สูง
อยู่เป็นเพื่อนขณะได้รับการพยาบาลที่เจ็บปวด	3.80	.77	สูง
ผ่อนผันเวลาเยี่ยมตามความเหมาะสม	3.72	.83	สูง
ติดต่อญาติให้เมื่อมีปัญหาไม่สามารถติดต่อญาติ	3.57	1.03	ปานกลาง
ความช่วยเหลือ ติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ	3.51	.89	ปานกลาง
สอบถามอาการแพ้ยาหลังให้ยาทุกครั้ง	3.41	1.00	ปานกลาง
แวะเยี่ยมติดตามอาการผู้ป่วยแม้ไม่ได้ปฏิบัติงาน	3.23	.98	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลด้านความห่วงใย เป็นรายชื่อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและปานกลาง กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการจัดให้ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตอยู่ใกล้เคาน์เตอร์ กิจกรรมการพูดคุยกับผู้รับบริการอย่างสุภาพอ่อนโยน และกิจกรรมการให้การสัมผัสที่นุ่มนวลขณะปฏิบัติการพยาบาล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38, 4.25 และ 4.00 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมการแวะเยี่ยมติดตามอาการผู้ป่วยแม้ไม่ได้ปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.23

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติ การพยาบาลของนักศึกษาด้านความห่มเท (n = 360) จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านความห่มเท	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ตั้งใจจริง มุ่งมั่น จดจ่อต่อการพยาบาล	4.02	.72	สูง
เลิกงานแต่ทำงานยังไม่เสร็จก็อยู่ช่วยให้เสร็จ	4.02	.75	สูง
เต็มใจทำงานแม้เหนื่อยและหนัก ไม่ย่อท้อ	3.97	.72	สูง
ซักถามผู้รู้เมื่อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติพยาบาล	3.84	.68	สูง
เข้าร่วมในกิจกรรมพิเศษและอาสาช่วยงานต่าง ๆ	3.66	.85	ปานกลาง
เคยรู้สึกไม่พอใจเมื่อต้องรับผู้ป่วยหนักขณะอยู่เวร	3.48	.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติกรพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลด้าน ความห่มเทเป็นรายชื่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและปานกลาง มี 2 กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ กิจกรรมการเข้าร่วมในกิจกรรมพิเศษและอาสาช่วยงานต่าง ๆ และเคยรู้สึกไม่ พพอใจเมื่อต้องรับผู้ป่วยหนักขณะอยู่เวร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และ 3.48 ตามลำดับ สำหรับกิจ กรรมอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 กิจกรรมคือ ตั้งใจจริง มุ่ง มั่น จดจ่อต่อการพยาบาล และเลิกงานแต่ทำงานยังไม่เสร็จก็อยู่ช่วยให้เสร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.02

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติ
การพยาบาลของนักศึกษาด้านความไว้วางใจ (n = 360) จำแนกเป็นรายข้อ

ความไว้วางใจ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
พูดจาไพเราะ ใช้สรรพนามที่เหมาะสม	4.20	.71	สูง
แสดงท่าทีที่เรียบร้อยสุ่มขณะให้การพยาบาล	4.13	.63	สูง
แนะนำตัวเองและสถานที่ด้วยความยิ้มแย้ม	4.05	.74	สูง
เต็มใจฟังเมื่อผู้รับบริการระบายความรู้สึก	4.05	.83	สูง
วางระยะห่างระหว่างบุคคลที่เหมาะสม	3.99	.68	สูง
เอาใจใส่ ยอมรับ ปลอดภัยและให้กำลังใจ	3.96	.66	สูง
ตอบคำถามได้อย่างมั่นใจ	3.91	.69	สูง
จัดสิ่งแวดล้อมและสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นใจ	3.81	.71	สูง
สัญญาว่าจะมาเยี่ยมเวลาใด ก็ปฏิบัติตามนั้น	3.71	.81	สูง
เมื่อผู้ป่วยขอยาแก้ปวดทานนำมาให้ทันที	3.33	.92	ปานกลาง
ผู้ป่วยมักบอกเล่าความลับส่วนตัวกับท่าน	3.19	.94	สูง
ไม่พูดคุยเรื่องของผู้ป่วยกับผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง	2.70	1.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล
ด้านความไว้วางใจเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงและปานกลาง โดยกิจกรรมการพูดจา
ไพเราะใช้สรรพนามที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.20 สำหรับค่าเฉลี่ยระดับปานกลางมีอยู่
2 ข้อ ได้แก่ เมื่อผู้ป่วยขอยาแก้ปวดทานนำมาให้ทันที และไม่พูดคุยเรื่องของผู้ป่วยกับผู้ที่ไม่
เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และ 2.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลแรงจูงใจในการศึกษา ที่คนคิดต่อวิชาชีพ สัมพันธ์ภาพเชิงชวชนหรือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา และภาวรับรูบทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลกับความยึดมั่นผูกพันกับการปฏิบัติกรพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ตัวแปร	GPA	MOT1	MOT2	ATT1	ATT2	ATT3	ATT4	REL1	REL2	REL3	REL4	REL5	REL6	HOL	RACDT
คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)	1.000														
แรงจูงใจในการศึกษา (MOT1)	.266	1.000													
ความคาดหวังในการศึกษา (MOT2)	.149	.483	1.000												
ทัศนคติค่านิยมของสังคม (ATT1)	.154	.335	.289	1.000											
ทัศนคติวิชาชีพและวิชาชีพ (ATT2)	.212	.325	.313	.558	1.000										
ทัศนคติการปฏิบัติงาน (ATT3)	.263	.264	.266	.639	.627	1.000									
ทัศนคติความสัมพันธ์ (ATT4)	.285	.246	.149	.343	.411	.397	1.000								
สัมพันธ์ภาพการรวมผู้ึก (REL1)	.233	.203	.154	.219	.335	.274	.292	1.000							
สัมพันธ์ภาพอาจารย์กับ (REL2)	.244	.159	.175	.212	.313	.277	.262	.734	1.000						
สัมพันธ์ภาพทางการแสดงออก (REL3)	.271	.186	.176	.263	.330	.351	.279	.742	.728	1.000					
สัมพันธ์ภาพการซื้อสัตย์ (REL4)	.220	.171	.183	.285	.333	.353	.240	.652	.681	.794	1.000				
สัมพันธ์ภาพการเป็นแบบอย่าง (REL5)	.215	.155	.180	.233	.307	.256	.211	.472	.477	.616	.725	1.000			
สัมพันธ์ภาพการทำกิจกรรม (REL6)	.180	.197	.145	.244	.321	.271	.239	.508	.541	.596	.659	.723	1.000		
การรับรู้บทบาทแบบองค์รวม (HOL)	.195	.190	.219	.312	.366	.302	.220	.215	.180	.195	.274	.354	.329	1.000	
การยึดมั่นผูกพัน (RACDT)	.072	.310	.280	.317	.446	.425	.452	.264	.256	.258	.254	.251	.277	.505	1.000

* P < .05

จากตารางที่ 11 พบว่าการรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาล ทักษะจิตต่อวิชาชีพ ด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ ทักษะจิตต่อวิชาชีพด้านลักษณะวิชาชีพ ทักษะจิตต่อวิชาชีพด้านการปฏิบัติงาน ทักษะจิตต่อวิชาชีพด้านความนิยมของสังคมและเหตุจูงใจในการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง กับความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ($r = .505, .452, .466, .425, .371$ และ $.310$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคาดหวังในการศึกษา สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ด้านการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านการร่วมรู้สึก ด้านการแสดงออกอย่างอบอุ่นและเอื้ออาทร ด้านการยอมรับ ด้านการมีความซื่อสัตย์และด้านการเป็นแบบอย่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำมีความสัมพันธ์ ($r = .280, .277, .264, .258, .256, .254$ และ $.251$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สัมพันธภาพเชิงช่วยเหลือระหว่างอาจารย์และนักศึกษา การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลและความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลและการสร้างสมการทำนายความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
ATT	.525	.275	.273	135.96*
ATT , HOL	.621	.385	.382	111.80*
ATT , HOL , ATT4	.641	.411	.406	82.81*
ATT , HOL , ATT4 , MOT	.652	.425	.418	65.47*

* $P < .05$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีพ (ATT) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .275 แสดงว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีพสามารถพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้ร้อยละ 27.50

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาล (HOL) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .385 ($R^2 = .385$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั่นคือ ทักษะคิดต่อวิชาชีพและการรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้ร้อยละ 38.50 โดยที่การรับรู้บทบาทแบบองค์รวมของพยาบาลสามารถ

อธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .382 (R^2 change = .382)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติ (ATT4) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .411 (R^2 = .411) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั่นคือ ทัศนคติต่อวิชาชีพ (ATT) การรับรู้บทบาทแบบองค์รวม (HOL) และทัศนคติต่อวิชาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ (ATT4) สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้ร้อยละ 41.10 โดยที่ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ (ATT4) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.60 (R^2 change = .406)

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษา (MOT) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .425 (R^2 = .425) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั่นคือ ทัศนคติต่อวิชาชีพ (ATT) การรับรู้บทบาทแบบองค์รวม (HOL) ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ (ATT4) และแรงจูงใจในการศึกษา (MOT) สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้ร้อยละ 42.50 โดยที่แรงจูงใจในการศึกษา (MOT) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.80 (R^2 change = .418)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และ คะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ B และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล

ตัวพยากรณ์	Beta	B	S.E.b	t
ทัศนคติต่อวิชาชีพ (ATT)	.204	.235	.067	3.534*
การรับรู้บทบาทแบบองค์รวม(HOL)	.350	.829	.104	8.004*
ทัศนคติด้านความสัมพันธ์ ๔ (ATT4)	.216	.946	.230	4.113*
แรงจูงใจในการศึกษา (MOT)	.128	.275	.095	2.889*

R = .652	SE _{est} = 8.848	
R ² = .425	Constant = 41.77	Overall F = 65.474

* P < .05

จากตารางที่ 14 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คู่ระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวกับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .652 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลได้ดีกว่าใช้ตัวแปรพยากรณ์ตัวเดียวโดยทัศนคติต่อวิชาชีพ (ATT) การรับรู้บทบาทแบบองค์รวม (HOL) ทัศนคติต่อวิชาชีพด้านความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ (ATT4) แรงจูงใจในการศึกษา (MOT) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสัมพันธ์ของตัวร่วมพยากรณ์ทั้งหมดสามารถนำมาเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 41.77 + .235 \text{ ATT} + .829 \text{ HOL} + .946 \text{ ATT4} + .275 \text{ MOT}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .204 \text{ ATT} + .350 \text{ HOL} + .216 \text{ ATT4} + .128 \text{ MOT}$$

ดังนั้น สมการพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในรูปคะแนนมาตรฐานเขียนได้ดังนี้

$$Z = .204 \text{ ATT} + .350 \text{ HOL} + .216 \text{ ATT4} + .128 \text{ MOT}$$